

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 2019/36 8.09.2019

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Wspieraj pracę rąk naszych,
dzieło rąk naszych wspieraj!” (Ps 90, 17)

Czy miałbyś odwagę wyjechać na misje do Afryki, gdyby to Ciebie, a nie Siostrę Liliosę poprosił o to Pan? Czy gdybyś jednak powiedział Mu „tak”, to liczyłbyś na naszą pomoc materialną i pamięć w modlitwie? Czy zdajesz sobie sprawę, że pomoc posłanym jest obowiązkiem wspólnot posyłających niezmiennie od czasów Apostolskich? Duchu Święty, zjednocz nas w miłości. ks. Robert Grohs, Proboszcz

PAPIEŻ FRANCISZEK NA TWITTERZE:

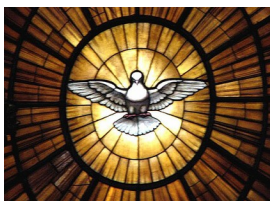
„Siewca pokoju i nadziei umie czekać, jest pełen ufności; bierze na siebie rozczarowania swoim zasiewem, ale nigdy nie przestaje kochać pola powierzonego jego trosce.” (7.09) „Złota zasada zaproponowana przez Jezusa jest dostępna dla wszystkich: «Jak chcecie, żeby ludzie wam czynili, podobnie i wy im czyńcie» (Łk 6, 31); ona pomaga nam odkrywać to, co najważniejsze: miłować się i pomagać sobie.” „Nie zapominajmy, że imiona najbiedniejszych braci i siostr, zapisane w niebie, mają obok napis: oni są błogosławionymi mojego Ojca.” (6.09) „Nikt nie jest mniejszy od kapłana pozostawionego jedynie swoim siłom; dlatego nasza modlitwa jest modlitwą naszej Matki: jestem kapłanem, ponieważ On spojrział z dobrocią na moją małość (por. Łk 1, 48).” „Spróbuj pozostać przez chwilę w milczeniu, powierzając się miłości Boga. Wycisz w sobie wszystkie głosy i krzyki, pozostań przez moment w objęciach Jego miłości.” „Poszukiwanie trwałego pokoju – misja, która angażuje wszystkich – wymaga ciężkiej, stałej i nieprzerwanej pracy, ponieważ pokój jest jak delikatny kwiat, który pragnie rozkwitnąć pośród kamieni przemocy.” (5.09) „Zachęcam was wszystkich do zjednoczenia się ze mną w modlitwie, aby Bóg, Ojciec wszystkich, umocnił w całej Afryce braterskie pojednanie, jedyną nadzieję na prawdziwy i trwały pokój.” (4.09) „Duch Święty, kiedy zapraszamy Go do naszych ran, namaszcza przykre wspomnienia balsamem nadziei, ponieważ Duch jest odnowicielem nadziei.” (3.09) „Niech Bóg, miłośnik życia, dodaje nam odwagi do czynienia dobra, nie czekając aż rozpoczną to inni, nie czekając, aż będzie za późno.” „Stworzenie, miejsce spotkania z Panem i pomiędzy nami, jest «portalem społecznościowym Boga», który prowadzi do wzniesienia pieśni uwielbienia wszechświata dla Stwórcy.” „Jesteśmy szczególnie

umiłowanymi stworzeniami Boga, który w swojej dobroci wzywa nas do miłowania życia i przeżywania go we wspólnocie, w łączności ze stworzeniem.” (2.09) „Jest to czas, aby zastanowić się nad naszym stylem życia i podjąć działania profetyczne.” „Jest to czas, aby przyzwyczać się na nowo do modlitwy poprzez zanurzenie się w przyrodzie, gdzie spontanicznie rodzi się wdzięczność dla Boga Stwórcy.” „Jest to czas, aby odkryć na nowo nasze powołanie jako dzieci Bożych, braci dla siebie nawzajem, strażników stworzenia. W tym #CzasieStworzenia zapraszam wszystkich do oddania się modlitwie.” „W dzisiejszej Ewangelii Jezus zaprasza nas do bezinteresownej hojności, aby nam otworzyć drogę do jeszcze większej radości: radości z bycia uczestnikami miłości samego Boga.” (1.09)

Papieska intencja ogólna na wrzesień 2019: Aby politycy, naukowcy i ekonomiści wspólnie pracowali dla ochrony mórz i oceanów.

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w XXIII Niedzielę w Ciągu Roku, prosimy Ojca o prawdziwą wolność.
2. Gościmy w naszej wspólnocie wiary i miłości Siostrę Liliosę, misjonarkę z Kongo i Siostrę Wikarię ze Zgromadzenia Sióstr św. Józefa. Dziękujemy Siostrom za to, że przyjęły nasze zaproszenie i prosimy Boga o wielkie owoce duchowe tego spotkania oraz wspólnej modlitwy. Obiecujemy pamięć w modlitwie i solidarność.
3. W poniedziałek przypada 13. rocznica święceń biskupich naszego Pasterza, Księdza Arcybiskupa Metropolity Waława Depo. Pamiętajmy o Nim w naszych modlitwach osobistych i rodzinnych.
4. W najbliższy wtorek o 19:00 odbędzie się obowiązkowe spotkanie kandydatów do bierzmowania z I klas – rocznik po VIII klasie. Natomiast za tydzień, w niedzielę, o 11:00 odbędzie się obowiązkowe spotkanie rodziców i kandydatów do bierzmowania z I klas – rocznik „pogimnazjalny”.
5. W piątek przypada wspomnienie św. Jana Chryzostoma, biskupa i doktora Kościoła, a w sobotę – święto Podwyższenia Krzyża Świętego.
6. W sobotę od 19:15 w Truskolasach odbędzie się spotkanie w ramach ogólnopolskiej akcji „Polska pod Krzyżem”. W programie: Adoracja Najświętszego Sakramentu, Msza św., Droga Krzyżowa, Apel Jasnogórski i „modlitwa wierności Krzyżowi”. Organizatorzy proszą o przyniesienie krzyży.
7. W najnowszym numerze „Niedzieli” polecamy szczególnie artykuł „Polska to Ojczyzna bohaterów” oraz „Nowe wyzwania katechezy”.
8. W „Oblubieńcu” znajdziemy między innymi piękny tekst św. Jana Pawła II, który napisał na temat misji w kontekście obecności i działania Ducha Świętego.
9. Na renowację kościoła złożono – 210 zł (Teresa Kosmała i Cecylia Czapnik). Dziękujemy także tym, którzy złożyli ofiary na utrzymanie cmentarza.

Oreddie św. Jana Pawła II na Światowy Dzień Misyjny 1998 r.

«Gdy Duch Święty zstąpi na was, otrzymacie Jego moc i będziecie moimi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi» (Dz 1, 8). [verte]

1. [...] Duch Święty jest głównym sprawcą całej misji Kościoła, a Jego «dzieło rozbłyska znamieniem w działalności misyjnej wśród narodów, jak to ujawnia się w Kościele pierwotnym» (Redemptoris missio, 21).

Działania Ducha Świętego w Kościele i w świecie nie można oczywiście opisać za pomocą analiz statystycznych ani innych metod naukowych, ponieważ dokonuje się ono na innej płaszczyźnie, a mianowicie na płaszczyźnie łaski, i daje się poznać przez wiarę. Jest to często działanie ukryte, tajemnicze, ale z pewnością skuteczne. Duch Święty nie przestał być aktywną mocą, którą był w epoce narodzin Kościoła; działa dzisiaj tak samo jak w czasach Jezusa i apostołów. Jego wielkie dzieła, opisane w Dziejach Apostolskich, dokonują się także dzisiaj, ale często nie zostają dostrzeżone, ponieważ w wielu częściach świata ludzkość żyje w kulturach zeświecczonych, które interpretują rzeczywistość tak, jakby Bóg nie istniał.

Dobrze zatem, że Światowy Dzień Misyjny przypomina nam o wspaniałych dziełach Ducha Świętego, aby umocniła się nasza wiara oraz by nastąpiło w Kościele — właśnie dzięki działaniu Ducha — wielkie przebudzenie świadomości misyjnej. Czyż bowiem ożywienie wiary i świadectwa chrześcijan nie jest najważniejszym celem Jubileuszu?

2. Świadomość, że Duch Święty działa w sercach wierzących i w wydarzeniach historycznych, napawa optymizmem i nadzieją. Pierwszym wielkim znakiem tego działania, który chciałbym uczynić przedmiotem naszej wspólnej refleksji, jest — paradoksalnie — właśnie kryzys współczesnego świata: reakcją na to złożone zjawisko i jego negatywne skutki jest często nagłące wołanie o pomoc Ducha Ożywiciela, które ujawnia ukrytą w ludzkich sercach, dojmującą tęsknotę za Dobrą Nowiną Chrystusa Zbawiciela.

Trudno nie nawiązać w tym kontekście do wnikliwej analizy współczesnego świata, jakiej dokonał Sobór Watykański II w konstytucji duszpasterskiej *Gaudium et spes* (nn. 4-10). W ostatnich dziesięcioleciach opisany tam dziejowy kryzys jeszcze się pogłębił: brak ideałów i wartości w wielu przypadkach staje się bardziej powszechny; zanika zmysł prawdy i rośnie relatywizm moralny; nierzadko można odnieść wrażenie, że przeważa w społeczeństwie indywidualistyczna, utylitarystyczna etyka, pozbawiona trwałych punktów odniesienia; wielu zauważa przy tym, że człowiek współczesny, gdy odrzuca Boga, pomniejsza samego siebie, żyje pełen lęku i napięcia, zamyka się w sobie i w swoim egoizmie, nie znajduje zadowolenia.

Praktyczne tego konsekwencje są wyraźnie widoczne: konsumpcyjny styl życia, choć tak krytykowany, coraz bardziej się rozpowszechnia; niepokój, często uzasadniony, wywołany licznymi problemami materialnymi, może do tego stopnia pochłonąć człowieka, że jego relacje z innymi stają się oziębłe i sztywne. Ludzie są dla siebie oschli i agresywni, nie umieją się uśmiechnąć, pozdrowić, powiedzieć «dziękuję» ani zainteresować problemami innych. Cały zespół złożonych czynników ekonomicznych, społecznych i kulturowych sprawia, że w społeczeństwach wyżej rozwiniętych występuje niepokojące zjawisko «bezpłodności», zarazem duchowej i demograficznej. Ale właśnie te sytuacje, które doprowadzają ludzi na skraj rozpacz, często stają się bodźcem, by wzywać Tego, który «jest Panem i Ożywicielem», ponieważ człowiek nie może żyć bez sensu i bez nadziei.

3. Drugim wielkim znakiem obecności Ducha Świętego jest odradzanie się zmysłu

religijnego wśród narodów. Zjawisko to nie jest wolne od pewnych dwuznaczności, ale mimo to stanowi oczywisty dowód teoretycznej i praktycznej niewystarczalności filozofii i ideologii ateistycznych oraz systemów materialistycznych, które zawężają widnokrąg człowieka do rzeczywistości ziemskiej. Człowiek nie wystarcza samemu sobie. Powszechne jest dziś przekonanie, że panowanie nad przyrodą i kosmosem, najnowsze zdobycze nauki i techniki nie wystarczają człowiekowi, gdyż nie są w stanie ukazać mu ostatecznego sensu rzeczywistości: są tylko środkami, a nie celem życia człowieka ani dziejów ludzkości. Obok przebudzenia religijnego trzeba też zauważyć «wzrastające uznanie wśród narodów dla owych wartości ewangelicznych, które Jezus urzeczywistnił w swym życiu (pokoju, sprawiedliwości, braterstwa, opieki nad najmniejszymi)» (*Redemptoris missio*, 3). Przyglądając się historii ostatnich dwóch stuleci, dostrzegamy, jak bardzo umocniła się wśród narodów świadomość wartości człowieka oraz praw mężczyzn i kobiet, powszechne pragnienie pokoju, woła zniesienia granic i podziałów rasowych, dążenie do zbliżenia narodów i kultur, tolerancja wobec tych, którzy uważani są za «innych», zaangażowanie w akcje solidarności i wolontariatu, sprzeciw wobec autorytaryzmu politycznego, prowadzący do utrwalenia demokracji, wreszcie dążenie do większej sprawiedliwości między narodami na płaszczyźnie gospodarczej.

Czyż można nie dostrzec w tym wszystkim działania Bożej Opatrzności, która tak kieruje rozwojem ludzkości i biegiem dziejów, by zapewnić wszystkim coraz bardziej godziwe warunki życia? Dlatego nie możemy ulegać pesymizmowi. Wiara w Boga zachęca raczej do optymizmu, którego źródłem jest ewangeliczne orędzie: «Gdy patrzemy na dzisiejszy świat powierzchownie, uderzają nas liczne fakty negatywne i możemy popaść w pokusę pesymizmu. Jest to jednak wrażenie nieuzasadnione, wierzymy przecież w Boga (...). Bóg przygotowuje wielką wiosnę chrześcijaństwa, której początek można już dostrzec» (*Redemptoris missio*, 86).

4. Duch jest obecny w Kościele i przewodzi mu w misji wśród narodów. Pociesza nas świadomość, że to nie my, ale On sam jest sprawcą misji. Napelnia nas to spokojem, radością, nadzieją i odwagą. Misjonarz nie musi się troszczyć o rezultaty, bo one są w ręku Boga: on sam winien jedynie zaangażować wszystkie swoje siły, pozwalając Bogu, aby działał na głębszym poziomie. Duch rozszerza też perspektywę misji Kościoła aż po krańce świata. Co roku przypomina nam o tym Światowy Dzień Misyjny, podkreślając, że nie wolno nigdy zacieśniać horyzontów ewangelizacji, ale trzeba je otwierać na całą ludzkość.

Nawet fakt, że Kościół narodził się z krzyża Chrystusa również dzisiaj zaznaje prześladowań i męczeństwa, staje się wyrazistym znakiem nadziei dla misji. Czyż moglibyśmy nie wspomnieć w tym kontekście, że misjonarze i zwykli wierni nadal oddają życie dla imienia Jezusa? Także historia ostatnich lat dowodzi, że prześladowanie staje się zasiewem nowych chrześcijan oraz że cierpienie, znoszone dla Chrystusa i dla Ewangelii, jest nieodzownym warunkiem wzrostu Królestwa Bożego. W tym miejscu pragnę też wspomnieć z wdzięcznością o niezliczonych wiernych, którzy w milczeniu swojej codziennej posługi ofiarowują modlitwy i cierpienia w intencji misji i misjonarzy.

5. Z kolei w młodych Kościołach obecność Ducha Świętego ujawnia się przez inny bardzo wyrazisty znak: młode wspólnoty chrześcijańskie są przeniknięte entuzjazmem

wiary, a ich członkowie, zwłaszcza młodzi, stają się jej gorliwymi głosicielami. Obraz, jaki ukazuje się tam naszym oczom, jest krzepiący: wierni niedawno nawróceni, a niekiedy nawet katechumeni, mocno odczuwają tchnienie Ducha i przeżywając z entuzjazmem swoją wiarę, stają się misjonarzami w swoich środowiskach. Ich apostołstwo zwraca się także na zewnątrz. W Ameryce Łacińskiej na przykład przyjęła się zasada i praktyka «misji do narodów», zwłaszcza po dwóch ostatnich konferencjach CELAM w Puebli (1979 r.) i w Santo Domingo (1992 r.). Odbyło się pięć latynoamerykańskich kongresów misyjnych, a biskupi mogą z dumą stwierdzić, że choć sami nadal odczuwają bardzo dotkliwy brak ludzi do pracy apostołskiej, zdołali wysłać na misje około tysiąca kapłanów, zakonnic i wolontariuszy świeckich, przede wszystkim do Afryki. Na kontynencie tym istnieje też szczególna praktyka wysyłania misjonarzy z jednego kraju do drugiego, która staje się coraz powszechniejszą formą wzajemnej pomocy między Kościołami; łączy się z nią także gotowość do udziału w misji poza granicami kontynentu. [...]

6. W obliczu takiego rozkwitu inicjatyw apostołskich we wszystkich częściach ziemi nietrudno jest zauważyć, że działanie Ducha Świętego objawia się poprzez różnorodne charyzmaty, które wzbogacają Kościół powszechny i pozwalają mu wzrastać. W *Pierwszym Liście do Koryntian* apostoł Paweł mówi obszernie o charyzmatach udzielanych dla wzrostu Kościoła (rozdz. 12-14). «Czas Ducha», jaki obecnie przeżywamy, coraz bardziej otwiera nas na wielość środków wyrazu, na pluralizm metod i form, w których objawia się bogactwo i żywotność Kościoła. Na tym właśnie polega znaczenie misji w młodych wspólnotach kościelnych, że wspomagają one niepostrzeżenie, zgodnie ze stylem działania Ducha, dobroczynny proces odnowy ich życia. Nie ulega wątpliwości, że trzecie tysiąclecie niesie nam nowe wezwanie do misji powszechnej, a zarazem do inkulturacji Ewangelii przez różne Kościoły lokalne.

7. W encyklice *Redemptoris missio* pisałem: «W dziejach Kościoła (...) rozmach misyjny był zawsze oznaką żywotności, tak jak jego osłabienie jest oznaką kryzysu wiary. (...) Misje bowiem odnawiają Kościół, wzmacniają wiarę i tożsamość chrześcijańską, dają życiu chrześcijańskiemu nowy entuzjazm i nowe uzasadnienie» (n. 2).

Wzywam zatem wszystkich, aby nie poddając się pesymizmowi, potwierdzili swą wiarę w działanie Ducha Świętego, który wszystkich wierzących wzywa do świętości i do udziału w misji. Obchodziliśmy niedawno 175. rocznicę powstania Dzieła Krzewienia Wiary, założonego w Lyonie w 1822 r. przez młodą świecką kobietę, Paulinę Jaricot, której proces kanonizacyjny jest w toku. Dzieło to, idąc za trafną intuicją, przyczyniło się do szerszego uznania w Kościele pewnych fundamentalnych wartości, rozpowszechnianych dzisiaj przez Papieskie Dzieła Misyjne: wartości samej misji, zdolnej odrodzić w Kościele żywotność wiary, która wzrasta, gdy chrześcijanie starają się głosić ją innym: «Wiara umacnia się, gdy jest przekazywana» (*Redemptoris missio*, 2); wartości, jaką jest powszechność powołania misyjnego, oznaczająca, że wszyscy bez wyjątku powinni ofiarnie współpracować z misją Kościoła; wreszcie wartości modlitwy, ofiary cierpienia i świadectwa życia jako elementów o podstawowym znaczeniu dla misji, a dostępnych dla wszystkich dzieci Bożych.

Na koniec pragnę przypomnieć o wartości powołania misyjnego *ad vitam* [na całe życie]: jeżeli cały Kościół jest misyjny z samej swej natury, to misjonarze i misjonarki *ad vitam* są tego wzorem i ucieleśnieniem. Korzystam zatem ze sposobności, aby raz

jeszcze zwrócić się z wezwaniem do wszystkich, zwłaszcza młodych, którzy uczestniczą czynnie w życiu Kościoła: «Misja (...) nie została jeszcze bynajmniej wypełniona do końca» — pisałem w encyklice *Redemptoris missio* (n. 1); dlatego trzeba iść za głosem Chrystusa, który także dzisiaj woła: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi» (Mt 4, 19). Nie lękajcie się! Otwórzcie Chrystusowi drzwi swojego serca i swojego życia! Włączcie się w misję głoszenia Królestwa Bożego: po to właśnie Chrystus «został posłany» (por. Łk 4, 43) i to samo posłannictwo przekazał swoim uczniom we wszystkich epokach. Bóg, który nie pozwala się prześcignąć w hojności, wynagrodzi wam stokrotnie i da wam życie wieczne (por. Mt 19, 29).

Maryi — wzorowi działalności misyjnej i Matce misyjnego Kościoła zawieram tych wszystkich, którzy współdziałają z głoszeniem Ewangelii, uczestnicząc w misji *ad gentes* [do narodów, które jeszcze nie przyjęły Ewangelii] lub pozostając na terenie własnego kraju, we wszystkich stanach życia, i każdemu z całego serca udzielam Apostolskiego Błogosławieństwa.

8 września – Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny

"Nie tak bowiem człowiek widzi jak widzi Bóg,
bo człowiek patrzy na to, co widoczne dla oczu,
Pan natomiast patrzy na serce." (1 Sm, 16,7b)

„Miej czas na to, aby pomyśleć – to źródło mocy.

Miej czas na modlitwę – to największa siła na ziemi.

Miej czas na uśmiech – to muzyka duszy”

(św. Matka Teresa z Kalkuty)

Dzisiaj, 8 września, świętując Narodzenie Najświętszej Maryi Panny, wspominam kobiety, które postrzegam jako „duchowe przyjaciółki” Maryi. Rozpocznę od wspomnienia nieżyjącej już Ani Gogol (z domu: Syguda), mojej koleżanki z klasy w szkole podstawowej. Ania jest jedną z osób, którym zawdzięczam wzrost mojej wiary.

Zachwycałam się jej pobożnością Maryjną – regularnie uczestniczyła w nabożeństwach majowych i październikowych, także w comiesięcznych czuwaniach na Jasnej Górze (z 11 na 12 każdego miesiąca). Bardzo oddana rodzinie, po śmierci taty dzielnie podejmowała zadania uznawane za typowo męskie (np. sama malowała mieszkanie), była wspaniałą kucharką (jej pączki i inne wypieki to mistrzostwo świata!).

Kolejną kobietą, którą się zachwycałam była p. Grażyna. Poznałam ją wiele lat temu na kursie kroju i szycia. Z tego, co o sobie powiedziała, wnioskowałam, że jej życie nie było łatwe, ona jednak, pomimo materialnej biedy, której doświadczała, potrafiła pięknie cieszyć się i dzielić tym, co miała. Pamiętam, jak na pierwszych zajęciach praktycznych, na które miałyśmy przynieść materiał, ona ze wzruszającą szczerością powiedziała, że nie przyniosła, ponieważ nie miała pieniędzy na jego zakup. Na następne zajęcia już przyniosła, a jej radość z powodu kawałka materiału (wartego kilkanaście złotych!) była ogromna. Pamiętam także jak 1 kwietnia, w dniu swoich imienin, poczęstowała ciastem i pączkami – w jej postawie i słowach było tyle

szczerzej radości. Ja, stając wówczas w wewnętrznej prawdzie o sobie samej zobaczyłam jej wielkość, a moją małość.

Na koniec wspomnę jeszcze jedną kobietę – św. Matkę Teresę z Kalkuty, założycielkę zgromadzenia Sióstr Misjonarek Miłości (już sama nazwa zgromadzenia wiele mówi o założycielce, a historia jej życia to potwierdza). Niedawno przeczytałam jej biografię (gorąco polecam - do wypożyczenia z naszej parafialnej biblioteki). Św. Matka Teresa łącząc modlitwę z czynną miłością bliźniego ofiarnie realizowała w swoim życiu przykazanie miłości Boga i człowieka.

Te trzy zewnętrznie niepozorne kobiety (gdybym zobaczyła je na ulicy, być może, że nawet nie zwróciłabym na nie uwagi), nieduże wzrostem, ale mocne duchem, to po prostu Boże kobiety.

Anna Knopik

Intencje Mszalne

Niedziela 8.09 – XXIII Niedziela w Ciągu Roku, urodziny Maryi

8:00 † Emiliana (r.) i Sabinę Soluchów, Jacka Gorola oraz zmarłych z rodziny Soluchów, Kluczniaków, Olszewskich, Chładów i Nowaków

10:00 † Alojzego i Helenę Bojanowskich, Marka Ciofanii, Marię, Marka i Jana Paturejów, Bożenę i Stanisława Lewandowskich

12:00 O Boże błogosławieństwo dla Julii Lizoń z okazji 18. urodzin
O Boże błogosławieństwo dla S. Liliosy, jej wspólnoty i podopiecznych

17:00 † Stanisławę Dąbrowską od koleżanek wnuczki Magdaleny: Liliany i Anny

Poniedziałek 9.09 – 13-ta rocznica święceń biskupich

Ks. Arcybiskupa Metropolity Wacława Depo

18:00 1.) † Leszka Michalika od cioci Heleny z Raciborska
2.) O Boże błogosławieństwo i świętość dla rodziny

Wtorek 10.09

18:00 † Lucynę Kowalik (12 r.), Adama i Józefę Kowalików, Teofila i Władysławę Piontkowskich

Środa 11.09

7:00 † Leszka Michalika od uczestników pogrzebu

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) Dziękczynno-błagalna za Ks. Arcybiskupa Metropolitę Wacława Depo z okazji 13. rocznicy święceń biskupich
- 3.) † Władysława (r.), Bronisławę, Ignacego, Marcyjanę, Romana i Teresę Soluchów, Józefę i Antoniego Kweców
- 4.) † Stanisławę Dąbrowską od Wójta i Pracowników Urzędu Gminy Wręczyca Wielka
- 5.) † Janinę (14 r.), Eufrozynę, Lucjana, Eufrozynę i Wincentego Soluchów, Stanisławę i Tadeusza Piestraków

Czwartek 12.09

7:00 † Marię Chwastek od uczestników pogrzebu

18:00 † Leszka Michalika od brata Marka z Raciborska

**Piątek 13.09 – wspomnienie św. Jana Chryzostoma,
biskupa i doktora Kościoła**

18:00 † Leszka Michalika od Jurka Kędziory i Krystyny Lizurej

18:40 Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:30)

Sobota 14.09 – święto Podwyższenia Krzyża Świętego

9:00 Msza św. Maryjna

† Józefa Janika od syna Tomasza z żoną

18:00 † Helenę i Józefa Sprychów (11 r.)

Niedziela 15.09 – XXIV Niedziela w Ciągu Roku

8:00 † Helenę i Józefa Majchrzaków, Władysława, Aleksandrę i Franciszka Chadrianów, Eugeniusza Klepuszewskiego

10:00 † Bartosza Flaka (8 r.)

12:00 Za parafian

17:00 † Bogusława Popławskiego od rodziny Gawlików

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 10:00, 12:00, 17:00

Msze św. w dni powszednie

7:00, 17:00 (w niektóre dni, według intencji mszalnych), 9:00 (soboty),
18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Krąg biblijny w każdą środę o 19:15 w domu św. Józefa; wstęp wolny

Adoracja Najświętszego Sakramentu piątek, 18:40 - 21:30

Próby chóru parafialnego czwartek, 20:00 – 21:30

Codzienna modlitwa różańcowa

W niedzielę o 7:15; od poniedziałku do piątku 7:30; w sobotę 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki i pierwsze soboty miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci – soboty o 10:00; lektorzy – czwartek o 19:00,

Spotkania dla młodzieży – piątek o 19:00,

Akcja Katolicka – poniedziałek o 20:00,

Żywy Różaniec – pierwszy wtorek miesiąca, Dzieci Boże – piątek o 16:00,

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – pierwszy piątek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w domu św. Józefa, czynna od 17:00 do 17:45

Księgarnia parafialna w domu św. Józefa, czynna od poniedziałku do piątku
od 17:00 do 19:20 i w soboty od 11:00 do 12:00 oraz na życzenie

Kancelaria parafialna

Poniedziałek, środa i piątek po wieczornej Mszy św.; pilne sprawy - tel. 504843975

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiiawreczyca.pl, tel. 34 3170213, oblubieniec@parafiiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881